

Sygn. akt IV U 222/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 października 2018 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant : Małgorzata Nazarko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 02 października 2018 roku w Ś.

sprawy z odwołania **M. M.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...) z dnia roku 09.05.2017r.

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w sprawie (...) z dnia roku 09.05.2017r.

w ten sposób, iż przyznaje powodowi M. M. prawo do zasiłku chorobowego za okres wskazany w decyzji.

UZASADNIENIE

Powód M. M. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z 9 maja 2017 roku wnosząc o zmianę decyzji powołując się na okoliczność, że były różne przyczyny niezdolności do pracy - uszkodzenie śródrečza, które nie było związane z przeziębieniem.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu wskazał, że niezdolności do pracy zostały spowodowane schorzeniami współistniejącymi, więc zostały zaliczone do jednego okresu zasiłkowego, który został wykorzystany w dniu 28 kwietnia 2017 roku.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powód był niezdolny do pracy z powodu choroby w okresach od (...)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. decyzją z 9 maja 2017 roku odmówił powodowi prawa do zasiłku chorobowego za okres od 29 kwietnia do 10 maja 2017r.

DOWÓD: akta ZUS- w załączeniu

Niezdolność ubezpieczonego do pracy w okresie (...) spowodowana była tą samą chorobą - infekcja dróg oddechowych. Natomiast niezdolność do pracy w okresie (...) była spowodowana inną chorobą - urazem śródrečza. Schorzenia te miały inną etiologię, dotyczyły innych narządów i powodowały odmienne objawy chorobowe.

W okresie od (...) lekarze nie odnotowali zaburzeń w zakresie narządu ruchu. Dopiero w dniu (...) lekarz stwierdził "odnowiony uraz dłoni prawej". Od tego dnia można było liczyć nowy okres zasiłkowy.

DOWÓD: opinia biegłego internisty k. 14-15

opinia biegłego chirurga k. 38, 62

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 6 ust. 1 Ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2016 roku, poz. 372) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Z kolei przepis art. 8 cytowanej Ustawy stanowi, że zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni.

Natomiast art. 9 tej ustawy stanowi, że do okresu, o którym mowa w art. 8, zwanego dalej „okresem zasiłkowym”, wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2. Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni. Jak więc wynika z treści zacytowanego wyżej przepisu do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy bez względu na rodzaj choroby będącej ich podstawą oraz okresy zrównane z okresami niezdolności do pracy, wynikające z art. 6 ust. 2. Reguła powyższa ma jednak zastosowanie tylko w przypadkach, gdy pomiędzy poszczególnymi okresami niezdolności do pracy nie ma ani jednego dnia przerwy, w którym ubezpieczony był zdolny do pracy, gdyż wtedy inna choroba powoduje rozpoczęcie nowego okresu zasiłkowego.

Pozwany twierdził, że powód wyczerpał pełny okres zasiłkowy 182 dni, wskazując że niezdolności do pracy zostały spowodowane schorzeniami współistniejącymi.

Odmienne natomiast wynika z opinii biegłych internisty i chirurga. zgodnie z tymi opiniami niezdolność powoda do pracy w okresie od (...) spowodowana była tą samą chorobą - infekcja dróg oddechowych, natomiast niezdolność do pracy w okresie od (...) była spowodowana inną chorobą - urazem śródreżca; schorzenia te miały inną etiologię, dotyczyły innych narządów i powodowały odmienne objawy chorobowe; biegły chirurg podkreślił, że w okresie od (...) lekarze nie odnotowali zaburzeń w zakresie narządu ruchu, dopiero w dniu 16 stycznia 2017 roku lekarz stwierdził "odnowiony uraz dłoni prawej" i że od tego dnia można było liczyć nowy okres zasiłkowy.

Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawia za uznaniem opinii jako rzeczowych, spójnych i wyprowadzających logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek przyczyn dla których opinie te miałyby utracić walor wiarygodnych dowodów w sprawie. Opinia biegłego zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Opinia biegłego wyczerpująco udzieliła odpowiedzi na pytania i jest wystarczająca do oceny przyczyn niezdolności do pracy powoda. Mając powyższe na uwadze oddalono wniosek strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego biegłego.

Tym samym ustalić należało, że w dniu 16 stycznia 2017 roku rozpoczął się nowy okres zasiłkowy, gdyż niezdolność do pracy od tego dnia została spowodowana inną chorobą (odnowiony uraz dłoni prawej) niż niezdolność do pracy trwająca wcześniej (infekcja dróg oddechowych), zaś pomiędzy kolejnymi okresami niezdolności do pracy wystąpiła przerwa.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż brak było materialnej podstawy do odmowy powodowi prawa do zasiłku chorobowego za wskazane okresy i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję.